

03.11.2023

POL-2023-55661

Giltighetstid
15.11.2023-14.11.2028

Författningsgrund
Polisförvaltningslag (110/1992) 4 §

Ändrar/Upphäver
POL-2018-50758, 19.12.2018 Brott åklagaren
ska underrättas om, förfarandet och åklagarens
åtgärder

Målgrupper
Polisen

Brottmål och tvångsmedel åklagaren ska underrättas om

Innehåll

Brottmål och tvångsmedel åklagaren ska underrättas om	1
1 Anvisningens mål och syfte	2
2 Brottmål som åklagaren ska underrättas om	2
3 Förfarande för underrättelse av brottmål	5
3.1 Brott som misstänks ha begåtts av en polis	6
3.2 Brott som misstänks ha begåtts av en åklagare	6
3.3 Brott som misstänks ha begåtts av en domare i en ämbetsåtgärd	7
4 Om åklagarens åtgärder	7
5 Tvångsmedel som åklagaren ska underrättas om och underrättelseförfarande	8
6 Främjande av samarbete	10

1 Anvisningens mål och syfte

Målet med anvisningen är att främja samarbetet mellan polisen och åklagaren i förundersökningen och på detta sätt effektivisera straffprocessen. Syftet är att försäkra att åklagaren underrättas om brottmål, eftersom detta utgör en grund för alla senare åtgärder. I anvisningen fastställs innehållet och skyldigheterna i underrättelseförfarandet som grundar sig på 5 kap. 1 § i förundersökningslagen (805/2011) och förundersökningsmyndighetens skyldighet att underrätta åklagaren om användning av tvångsmedel som grundar sig på 11 kap. 2 a § i tvångsmedelslagen (806/2011).

Den särskilt fastställda processen för brottmål som ska handläggas snabbt (Noto) avviker från den normala förundersöknings- och åtalsprövningsprocessen bland annat i det att förundersökningssamarbetet med åklagaren genomförs i ett separat förfarande i fråga om på förhand överenskomna kvalitativt avgränsade brottmål. Processen för brottmål som ska handläggas snabbt förutsätter inte det underrättelseförfarande som tas upp i denna anvisning för att samarbetet ska påbörjas. Underrättelser om Noto-ärenden görs i enlighet med särskilda överenskommelser inom åklagardistriktet.¹

2 Brottmål som åklagaren ska underrättas om

En underrättelse som avses i 5 kapitel 1 § förundersökningslagen ska göras i fråga om följande brott som undersöks:

- 1) Den som är misstänkt för brottet som undersöks är en polisman, om inte ärendet behandlas i det förfarande som föreskrivs i lagen om föreläggande av böter och ordningsbot (se avsnitt 3.1).
- 2) Det handlar om ett brott som misstänks ha begåtts av en åklagare, och ärendet handläggs inte i det förfarande som föreskrivs i lagen om föreläggande av böter och ordningsbot (avsnitt 3.2).
- 3) Brottet som undersöks handlar om en domares lagstridiga förfarande i en ämbetsåtgärd (avsnitt 3.3).
- 4) Brottet som undersöks är ett militärbrott eller annan gärning som handläggs som militärt rättegångsärende, 1 kap. 2 § i militära rättegångslagen. Åklagaren behöver dock inte underrättas om ärendet som undersöks är enkel och tydlig *olovlig frånvaro* eller *rymning*.²

¹ Riksåklagarens anvisning: snabb handläggning av brottmål [Riksåklagarens anvisningar | Åklagarmyndigheten \(syyttajalaitos.fi\)](#)

² När förundersökningen har slutförts i ett militärt rättegångsärende, sänds förundersökningsprotokollet till den militära myndighet som har begärt om förundersökning, och denne avgör om ärendet ska sändas till åklagaren för åtalsprövning. 14 § i militära rättegångslagen.

- 5) Brottet som undersöks har begåtts i Finland och den som misstänks ha begått brottet har vid gärningstidpunkten hört till en trupp eller civil-personal i en Natostat³ eller en stat med partnerskap för fred med Nato⁴ eller är under en sådan persons vårdnad.
- 6) Straffminimum för det undersökta brottet är fängelse minst fyra månader och när det finns skäl att misstänka någon för brottet i fråga, om det inte dessförinnan finns annat särskilt behov för underrättelse.
- 7) En häktning av den misstänkta, reseförbud eller kvarstad kommer sannolikt att anknyta till det undersökta brottet eller den utsatta tiden för ett beslag håller på att löpa ut (inom högst en månad) efter att ärendet överförs till åklagaren.
- 8) En underrättelse ska också göras om brottmålet som undersöks inte är ringa och det till beslag i målet anknyter juridiska avvägningsfrågor såsom oklarhet i valet mellan beslag och kvarstad eller exempelvis osäkerhet om en kopia är tillräcklig med tanke på bevisningen.
- 9) Avstängning från tjänsteutövning anknyter till det undersökta brottet.
- 10) Till det undersökta brottet anknyter ett mot barn riktat våldsbrott, som inte är ringa, ett sexualbrott eller ett annat brott som innebär en väsentlig kränkning av barnets rättigheter.
- 11) I den undersökta brottshelheten ingår flera mot olika målsäganden riktade gärningar eller flera olika gärningsmän (till exempel serier av egendoms- eller bedrägeribrott) och utredningen eller bestämmande av ett gemensamt straff främjas av att de behandlas tillsammans vid åtalsprövningen och i domstolen. Detsamma gäller om förundersöknings-samarbete är påkallat för att säkerställa att undersökningsåtgärderna eller förundersökningsmaterialet är enhetliga.
- 12) En underrättelse krävs också, om enskilda brott som begåtts av den brottsmisstänkta undersöks i samma eller andra undersökningsenheter och det behövs en bedömning av huruvida dessa som en enda helhet ska lämnas över för åtalsprövning.
- 13) I den brottshelhet som undersöks finns det skäl för en partiell begränsning av förundersökningen eller en sådan avgränsning som kan ha betydelse vid avgörandet av ett ärende som lämnas över för åtalsprövning, om inte det återstående undersökta brottet behandlas i en process med snabb handläggning av brottmål.
- 14) Brottmålet som undersöks är sådant att ett förfarande med åtalsuppgörelse kan lämpa sig för detta.
- 15) Det brott som undersöks utgör en del av organiserad brottslighet.

³ Med Natostater avses stater som är anslutna till Nordatlantiska fördraget. Stater som är anslutna till Nordatlantiska fördraget är Nederländerna, Belgien, Britannien, Island, Italien, Kanada, Luxemburg, Norge, Portugal, Frankrike, Danmark, USA, Grekland, Turkiet, Tyskland, Spanien, Polen, Tjeckien, Ungern, Bulgarien, Lettland, Litauen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Estland, Albanien, Kroatien, Montenegro, Nordmakedonien och Finland.

⁴ Med stater med partnerskap för fred med Nato avses stater som har förbundit sig till fördraget mellan medlemsstaterna i Nordatlantiska fördraget och andra stater som deltar i partnerskapet för fred om ställningen av deras trupper (Agreement among the States Parties to the North Atlantic Treaty and the other States participating in the Partnership for Peace regarding the Status of their Forces; så kallade PfP-SOFA). PfP-SOFA har trätt i kraft nationellt i Finland genom lag 744/1997. Fördraget finns tillgänglig i fördragsserien (se Sops 65/1997, på finska).

- 16) Brottet som undersöks nytt eller sällsynt till sin karaktär, eller också anknyter till brottet sådana juridiska avvägningsfrågor, eller en sådan juridisk fråga som kan ha betydelse som prejudikat.
- 17) Behörig domstol för det brott som undersöks är oklar eller beroende på prövning.
- 18) Åtalsrätten för brottet som undersöks ger upphov till särskilda frågor (till exempel brott som grundar sig på innehållet i ett publicerat meddelande och som förutsätter riksåklagarens beslut om att ett åtal ska väckas).
- 19) Åtalsrätten för brottet som undersöks preskriberas inom sex månader, om inte det finns annat särskilt behov för underrättelse tidigare med beaktande av ärendets art och omfattning.
- 20) Det brott som undersöks kan väcka samhälleligt intresse eller också är det fråga om ett brottmål som är betydande med tanke på samhället. Dessa omfattar bland annat
- ett brott som orsakat exceptionellt stor person-, miljö- eller förmögenhetsskada eller risk för sådan skada,
 - ett tjänstebrott som begåtts av en tjänsteman eller förtroendeman som innehar en betydelsefull ställning,
 - ett exceptionellt brott som riktar sig mot en tjänsteman eller mot en person som innehar ett betydelsefullt offentligt förtroendeuppdrag, på grund av dennes tjänste- eller förtroendeuppgift eller -ställning (exempelvis ett brott mot rättsvården),
 - ett brott som misstänks ha begåtts av en person som innehar en betydelsefull ställning inom samhället, om det i ärendet ingår drag som kan rubba förtroendet för likställdheten mellan medborgarna eller det straffrättsliga systemets funktion,
 - försök att påverka förundersöknings- eller rättsmyndigheternas verksamhet.
- 21) Det är fråga om ett brott som misstänks grunda sig på politiska motiv eller motiv som tas upp i 6 kap. 5 § 4 punkten i strafflagen (brottet begås utifrån ett motiv som baseras på ras, hudfärg, härstamning, nationellt eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, kön, sexuell läggning eller funktionsnedsättning eller utifrån ett annat motiv som är jämförbart med dessa).
- 22) Till det undersökta brottet anknyter en europeisk utredningsorder, en internationell arresteringsorder, någon annan begäran om internationell rättshjälp, eller någon annan anknytning som kräver internationellt undersökningssamarbete, eller brottet har begåtts utomlands och inledning av förundersökningen förutsätter åklagarens beslut⁵, eller ärendet hör till Europeiska åklagarmyndighetens (EPPO) behörighet.⁶ I

⁵ 3 kap. 8 § 1 mom. i förundersökningslagen; Förundersökningsmyndigheten får undersöka ett brott som misstänks ha begåtts utomlands, om finsk lag kan tillämpas på brottet med stöd av 1 kap. i strafflagen och om det av skäl som gäller undersökningen och för att straffansvaret ska förverkligas är ändamålsenligt att förundersökning görs i Finland. Det är åklagaren som ska besluta om förundersökning ska inledas, om det för att utreda brottet i Finland krävs riksåklagarens åtalsförordnande enligt 1 kap. 12 § i strafflagen.

⁶ Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) är ett oberoende organ inom Europeiska unionen som undersöker brott som skadar EU:s ekonomiska intressen och väcker åtal mot gärningsmän så att de kan dömas. Sådana brott är bland annat bedrägerier mot EU-budgeten, bestickning, penningtvätt och gränsöverskridande momsbedrägerier.

ett EPPO-ärende bör byrån av europeiska delegerade åklagare kontaktas före underrättelse till åklagaren i enlighet med 5 kap. 1 § i förundersökningslagen, och den berörda byrån fattar ett beslut om åtalsbehörigheten i ärendet.

- 23) I den förundersökning som gäller det aktuella brottet ingår åtgärder som ersätter delar av huvudförhandlingen.
- 24) Det har i ärendet framgått att det finns en avsevärd risk för att bevisning som inhämtats i förundersökningen kan belastas av förbud mot utnyttjande som föreskrivs i 17 kap. 25 § i rättegångsbalken.
- 25) Förundersökningsmyndigheten anser att det av någon annan anledning finns skäl att ge en underrättelse med beaktande av samarbets-skyldigheten enligt 5 kap. 3 § i förundersökningslagen.
- 26) Det är fråga om ett ärende som åklagaren uttryckligen har bett om att bli underrättad om. Underrättelse behöver rådgöras särskilt vid exempelvis brottmål om vilka det föreskrivs att förundersökningen ska göras skyndsamt och för vilka åklagaren snabbt ska avgöra om åtal ska väckas.

3 Förfarande för underrättelse av brottmål

En förhandsunderrättelse ska göras till åklagaren om ett brottmål när polisen har utrett omständigheterna som anknyter till brottsmisstanken på det sätt som avses i 3 kapitel 3 § 2 mom. i förundersökningslagen och fattat beslut om att det föreligger skäl att misstänka brott samt att förundersökning ska göras.

Förhandsunderrättelsen om ett brottmål görs som teknisk dataöverföring mellan polisens och åklagarens informationssystem. Förfarandet kompletteras av personlig och annan kontakt mellan undersökningsledaren och åklagaren. Av vägande utredningsmässiga skäl eller vid tekniska störningar kan underrättelsen avvikande från huvudregeln göras enbart personligen i det första skedet och därefter tekniskt.

Varje underrättelse klassificeras som A- eller B-underrättelse utgående från om den förutsätter att åklagaren reagerar omedelbart (A) eller inte (B). Klassificeringen av underrättelsen påverkar angelägenheten av åklagarens första kontakt. Därefter görs förundersökningssamarbete på det sätt som ärendets art förutsätter.

Klassificeringen och en eller flera av de ovan nämnda grunderna (1–26) antecknas i fältet för tilläggsuppgifter under 'Underrättelse till åklagaren' i informationssystemet för polisärenden. I fråga om ärenden som förutsätter konsultation med åklagaren (klass A) anges dessutom vilken särskild omständighet som åklagaren förväntas ta ställning till. I tilläggsuppgifterna anges även om ärendet förutsätter omedelbara åtgärder av åklagaren. Dessutom ska det tydligt anges vilken undersökningsledare eller utredare åklagaren bes om att kontakta.

Till underrättelsen bifogas innehållet av den utredningsbegäran som inlämnats till polisen eller annan utredning som ligger till grund för brottsanmälan. Till underrättelsen bifogas även innehållet av en preliminär undersökningsplan om brottmålets art och omfattning samt förundersökningssamarbetet kräver det. Den egentliga undersökningsplanen sänds separat antingen på förhand eller till den aktuella åklagaren enligt vad som har överenskommits lokalt vid förundersökningssamarbetet. Undersökningsplanen är inte slutgiltig, utan den ska efter behov uppdateras så att den motsvarar undersökningen. Undersökningsplanen sänds alltid även i fråga om de ärendegrupper i vilka detta har överenskommits vid administrativt samarbete. I andra fall ska undersökningsledaren och den aktuella åklagaren diskutera behovet av att upprätta en undersökningsplan efter underrättelsen.

Sekretessbelagda känsliga och detaljerade uppgifter om brottet ska inte sändas till åklagarens informationssystem, utan de sänds separat till åklagaren som har förordnats för målet via krypterad e-post eller lämnas personligen. I samband med alla underrättelser ska det dock anges tillräckligt med information om fallet och undersökningsåtgärderna i tilläggsuppgifter under 'Underrättelse till åklagaren' i informationssystemet för polisärenden för att en åklagare som är insatt i brottstypen ska kunna förordnas. Till uppgifterna bifogas en tidsplan för undersökningen som kan uppdateras när undersökningen framskrider.

Polisen och åklagarmyndigheten kan sinsemellan komma överens om vilka andra uppgifter och klassificeringsanteckningar som ska inkluderas i underrättelsen för att uppnå smidigt samarbete och välfungerande ärendepindelning.

3.1 Brottsom misstänks ha begåtts av en polis

Polisenheten ska utan dröjsmål underrätta Riksåklagarens byrå om ett ärende där det behövs en bedömning av om det finns skäl att misstänka en polisman för ett brott, om ärendet inte behandlas i ett förfarande som föreskrivs i lagen om föreläggande av böter och ordningsbot. Närmare anvisningar om underrättelseförfarandet finns i Polisstyrelsens anvisning POL-2021-144918 *Utredning av brott för vilket en polisman misstänks*.

3.2 Brottsom misstänks ha begåtts av en åklagare

Polisenheten ska utan dröjsmål underrätta Riksåklagarens byrå om ett brottmål där en åklagare misstänks för ett brott, om inte ärendet behandlas i ett förfarande som föreskrivs i lagen om föreläggande av böter och ordningsbot.

Underrättelsen behövs för att trygga en opartisk åtalsprövning samt förtroendet hos allmänheten på samma sätt som när polismän misstänks för brott. Genom underrättelsen uppfylls också det krav på underrättelse om att förundersökning inleds som avses i 3 kap. 6 § i förundersökningslagen,

om det brott som undersöks är sådant att det kan antas ha betydelse med tanke på åklagarens utförande av sina tjänsteuppgifter.

Enligt 27 § 2 mom. i lagen om Åklagarmyndigheten (32/2019) ska en statsåklagare, ledande distriktsåklagare, specialiståklagare, distriktsåklagare och biträdande åklagare samt den europeiska åklagare och de europeiska delegerade åklagare som avses i 5 § i lagen om Finlands deltagande i Europeiska åklagarmyndighetens (EPPO) verksamhet åtalas för tjänstebrott vid hovrätten. Åklagare är antingen justitiekanslern i statsrådet eller riksdagens justitieombudsman eller en åklagare som förordnats av justitiekanslern i statsrådet eller riksdagens justitieombudsman.

Underrättelsen görs genom att till justitiekanslersämbetet sända en kopia av undersökningsanmälan som har registrerats i ärendet och vid behov en annan redogörelse som anknyter till ärendet. Underrättelsen ska göras utan dröjsmål efter att polisen fått kännedom om fallet.⁷ En kopia av undersökningsanmälan ska sändas även om det redan utifrån anmälan uppgifter har konstaterats att det inte finns skäl att misstänka brott i ärendet. Även förundersökningsbeslutet ska sändas till justitiekanslersämbetet.

3.3 Brotts som misstänks ha begåtts av en domare i en ämbetsåtgärd

Enligt 110 § 1 mom. i Finlands grundlag (731/1999) fattas beslut om väckande av åtal mot en domare för lagstridigt förfarande i en ämbetsåtgärd av justitiekanslern eller justitieombudsmannen. Dessa kan utföra åtal eller förordna att åtal ska väckas också i andra ärenden som omfattas av deras laglighetskontroll.

En underrättelse görs genom att till justitiekanslersämbetet sända en kopia av undersökningsanmälan som registrerats i ärendet och vid behov en annan redogörelse om ärendet. Underrättelsen ska ges utan dröjsmål när polisen fått kännedom om ärendet.⁸ En kopia av undersökningsanmälan och förundersökningsbeslutet ska sändas såsom i punkt 3.2.

4 Om åklagarens åtgärder

Ett ärende för vilket en underrättelse kommit åläggs en åklagare utan dröjsmål antingen direkt utifrån en handling som gäller ärendefördelningen eller utifrån ett förordnande av den som svarar för ärendefördelningen.

⁷ Justitiekanslern i statsrådet har i sitt beslut OKV/23/50/2019 den 1 oktober 2019 på det sätt som avses i 5 kap. 1 § i förundersökningslagen bett polisen att underrätta justitiekanslern om kommande ärenden som undersöks och som gäller tjänstebrott som misstänks ha begåtts av en åklagare. Det konstateras i beslutet bland annat att även om behörigheten att väcka åtal hör till de översta laglighetsövervakarna, hör förundersökningen och bedömning av dess förutsättningar i dessa ärenden i normal ordning till polisens uppgifter och befogenheter. Det konstateras också i beslutet att justitiekanslern och justitieombudsmannen vid behov ska komma överens i ett enskilt fall om vilkendera av dem är den mest ändamålsenliga aktören att behandla ett mål som polisen har underrättat om.

⁸ Beslut OKV/6/50/2014 har utfärdats den 17 april 2014 om underrättelse av ett brott som misstänks ha begåtts av en domare i en ämbetsåtgärd.

I fråga om en underrättelse av klass A får undersökningsledaren utan dröjsmål ett meddelande med den aktuella åklagarens namn, och underrättelsen antecknas i informationssystemet. Åklagaren tar del av underrättelsen, inklusive bilagorna, samt undersökningsledarens särskilda frågor och kontakter utan dröjsmål förundersökningsledaren. I systemet gör åklagaren en anteckning om kontakten och det huvudsakliga innehållet i sina åtgärder.

I fråga om en underrättelse av klass B tar åklagaren kontakt med undersökningsledaren, om underrättelsens innehåll enligt hans eller hennes prövning till någon del ger anledning därtill. Kontakt ska i så fall tas utan dröjsmål. I dessa fall antecknas samma information som ovan i informationssystemet.

5 Tvångsmedel som åklagaren ska underrättas om och underrättelseförfarande

Enligt tvångsmedelslagen (TML) ska åklagaren underrättas om tvångsmedel i följande fall:

- 1) Under förundersökningen framställs ett häktningsyrkande av en anhållningsberättigad tjänsteman. Innan yrkandet framställs ska åklagaren underrättas om yrkandet, och åklagaren kan överta avgörandet av frågan om huruvida häktningsyrkande ska framställas. (TML 3 kap. 2 § 1 mom.)
- 2) Den anhållningsberättigade tjänstemannen ska förordna om omedelbar frigivning av den häktade, om det inte längre finns förutsättningar för häktning. Därförinnan ska åklagaren underrättas om detta och åklagaren kan överta beslutanderätten i frågan om frigivning. (TML 3 kap. 17 § 3 mom.)
- 3) Under förundersökningen beslutar en anhållningsberättigad tjänsteman om meddelande av reseförbud. Innan beslutet fattas ska åklagaren underrättas, och denne kan överta avgörandet i frågan. (TML 5 kap. 4 § 1 mom.)
- 4) Enligt 6 kap. 2 § 1 mom. meddelas beslut om kvarstad av domstol. Enligt 2 mom. i samma lagrum kan, innan ett åtal väcks, en anhållningsberättigad tjänsteman yrka att egendom ska beläggas med kvarstad. Innan yrkandet framställs ska, om det inte ska anses uppenbart onödigt, åklagaren underrättas om yrkandet, och åklagaren kan överta avgörandet av frågan om huruvida yrkande ska framställas.⁹
- 5) Enligt 11 kap. 2 a § ska, utöver vad som annanstans i tvångsmedelslagen föreskrivs om saken, förundersökningsmyndigheten i enlighet

⁹ RP 217/2022, s. 113. Syftet med förslaget är att ytterligare förbättra prövningen vid ansökan om kvarstad och förundersökningssamarbetet för att därmed säkerställa att kvarstad används på ett ändamålsenligt sätt. Eftersom det dock inte finns några grunder anmälan till åklagaren i enkla och klara situationer relaterade till kvarstad utgörs undantaget från anmälnings-skyldigheten av situationer där anmälan bör anses uppenbart onödig. Exempel på sådana situationer är rutinmässiga ärenden och kvarstadsärenden som involverar relativt små penningbelopp och där det inte finns något som förutsätter prövning.

med vad sakens natur och det aktuella tvångsmedlet kräver vid behov underrätta åklagaren om användningen av tvångsmedel.¹⁰

I fall som nämns ovan under punkterna 1–4 ska åklagaren underrättas före beslutet om tvångsmedel. I fall som nämns i punkt 5 görs underrättelsen om vanliga tvångsmedel som planeras eller redan används i samband med lämnandet av förhandsunderrättelsen som avses i 5 kap. 1 § i förundersökningslagen eller undersökningsplanen, eller när tvångsmedel används senare under förundersökningen med en särskild underrättelse. Det är inte nödvändigt att underrätta åklagaren om alla tvångsmedel, och när underrättelsebehovet övervägs ska brottmålets allvarlighet, art och omfattning samt betydelse för förundersökningssamarbetet i enlighet med 5 kap. 3 § i förundersökningslagen beaktas.

Underrättelse om tvångsmedel sker i princip mellan brottmålets undersökningsledare och åklagaren som förordnats för brottmålet vid normalt förundersökningssamarbete. Åklagaren underrättas om föremålet för tvångsmedel och det tvångsmedel som används eller har använts. I brådskande fall utanför tjänstetid underrättas den åklagare som är i beredskap.¹¹

Uppgifter som åklagaren ska underrättas om uppdateras vid behov när undersökningen framskrider och i samband med samarbetsmöten om målet med åklagaren som har förordnats för brottmålet, om inget annat har överenskommits. En underrättelse om hemliga tvångsmedel görs vid behov i samband med dessa möten. Den aktuella åklagaren kan även underrättas om uppgifter om tvångsmedel via krypterad e-post med beaktande av sekretessen av uppgifterna/handlingarna. Vid behov lämnas underrättelserna per telefon eller personligen.

Underrättelser om normala tvångsmedel införs i informationssystemet för polisärenden i undersökningspromemorian eller i samband med det berörda tvångsmedlet, och underrättelser om hemliga tvångsmedel i ärendehanteringssystemet för hemliga tvångsmedel eller i tvångsmedels-handlingarna.

Uppgifter om tvångsmedel som använts vid förundersökningen ska antecknas i förundersökningsprotokollet, om det inte är fråga om ett

¹⁰ RP 217/2022, s. 64 och 131. Bestämmelsen kompletterar bestämmelserna i 5 kap. i förundersökningslagen om förundersökningssamarbetet och samarbetsskyldigheten mellan förundersökningsmyndigheten och åklagaren. Till följd av kriteriet som gäller ärendets art kan till exempel det utredda brottets allvarlighet beaktas. Likaså kan det ha betydelse om det är fråga om en situation som enligt förundersökningsmyndigheten kräver särskild prövning. Kriteriet för det aktuella tvångsmedlet och förutsättningen för underrättelse hänvisar till det att det inte heller framöver är ändamålsenligt att underrätta om alla tvångsmedel. Underrättelsen ska ske vid behov. Regleringen bör göra det möjligt att beakta typen av tvångsmedel och ärenden, och därför är det inte motiverat att föreskriva om en ovillkorlig underrättelseskyldighet. Det har ansetts att olika perspektiv gällande underrättelseförfarandet bäst kan beaktas genom en relativt allmän bestämmelse i tvångsmedelslagen, enligt vilken förundersökningsmyndigheterna och Åklagarmyndigheten kan utfärda preciserande anvisningar om tillämpningen av förfarandet i praktiska situationer.

¹¹ RÅ:2022:1 Anvisning om åklagarnas riksomfattande beredskap

tvångsmedel som inte behöver anmälas.¹² Även tvångsmedel i samband med särskilda undersökningsmetoder antecknas i protokollet.¹³

6 Främjande av samarbete

Polisinrättningarna ska göra administrativt samarbete med åklagardistriktet för att utveckla och främja praxis vid förundersökningssamarbete. Målet med administrativt samarbete är bland annat att utveckla praxis med gemensamma möten och säkerställa kommunikationen mellan polisen och åklagaren under olika skeden av förundersökningen.

Polisstyrelsen samarbetar i första hand med Riksåklagarens byrå för att utveckla samarbetet och funktionerna riksomfattande.

Polisöverdirektör

Seppo Kolehmainen

Polisinspektör

Kari Siivo

Handlingen har undertecknats elektroniskt i dokumenthanteringssystemet. Polisen den 03.11.2023 kl. 14:53. Registratorskontoret kan verifiera underteckningen.

Bilagor

Distribution

Polisenheter
Ålands polismyndighet

För kännedom

Polisstyrelsens enheter
Polisavdelningen vid inrikesministeriet
Riksåklagarens byrå
Riksdagens justitieombudsmans kansli
Justitiekanslersämbetet
Gränsbevakningsväsendet
Tullen
Försvarsmakten/Huvudstaben juridiska avdelningen
Sinetti-handböckerna
Webbplatsen polisen.fi/staben

¹² 1 kap. 4 § i statsrådets förordning om förundersökning, tvångsmedel och hemligt inhämtande av information (122/2014)

¹³ 9 kap. 1–4 § i tvångsmedelslagen